

Z toho všeho, co předesláno, plyne po názoru nss-u, že učitelé jako vojenští gážisté jsou v y l o u č e n í z ustanovení čl. III. § 2 č. 1, odst. 3 nař. č. 341/1918 a že nárok jejich na výměru drahotního přídatku na rok 1918 se řídí výhradně podle norem čl. III. § 2 č. 1, odst. 1. a 2. cit. nař.

V daném případě jest nesporné, že byl učitel Antonín N. v kritické době jako zásob. akcesista v Krakově voj. gážistou a měl tudíž podle svrchu uvedeného právního názoru nss-u — vzhledem k tomu, že sloužil mimo své pravidelné místo služební — nárok na plný přírůstek dle rodinné třídy nejbližší nižší proti jinak připadající výměře (čl. III. § 2 č. 1, odst. 2. cit. nař.), nikoli však na plný přírůstek své třídy rodinné ve smyslu ustanovení čl. III. § 2 č. 1, o d s t. 3. cit. nař.

Žal. úřad vycházejí z opačného a — jak dovozeno — mylného právního názoru, dostal se tím do rozporu se zák., a musil proto jeho výrok zrušen býti po rozumu § 7 zák. o ss jako nezákonný.

Č. 3953.

Stavebné právo. — Administratívne pokračovanie (Slovensko): Rozhodnutie župného úradu vo veci stavebnej podľa stav. štatútu mesta Košic nie je konečné.

(Nález zo dňa 26. septembra 1924 č. 16.322.)

Prejudikatura: Boh. 3261 adm.

Vec: Žofie G. a Helena R. v Košiciách proti župnému úradu v Košiciách stran stavebnej záležitosti.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania.

Dôvody: Mestský notársky úrad v K. dňa 21. apríla 1923 ako I. stupňová vrchnosť v smysle § 29 stavebných štatútov mesta K. (č. 2847/1885) nariadil v dome č. — otvorenie a vyprázdenie hlavných schodov, tak aj so schodmi bezprostredne spojenej chodby na gánok k dvorným bytom vedúcej, potažmo uvedenia týchže do pôvodného a povoleného stavu a dľa § 65 cit. stav. štat. zaviazal majiteľku domu a sť-lky ako prenajíemníčky, aby spoločné hlavné schody a chodbu otvorili, potažne vyprázdnili a v chodbe prozatímne z dosak sostavenú stenu odstranili, to vše do 8 dní pod exekúciou extra dominium a to z dôvodov, že bez vrchnostenského povolenia bol gánok zavretý a zatarasený, čo sa protiví stavebnému plánu a dľa mienky mestského merníka — ktorú potvrdil aj veliteľ hasičov a vyslanec štát. polície — odporuje stav terajší osobnej a majetkovej bezpečnosti; zadné schody sú úzké, z dreva.

Župný úrad v K. rozhodnutím z 14. júla 1923 zamietnul odvolanie sť-liek a potvrdil rozhodnutie I. stupňové, lebo mestský notársky úrad jednal ako dľa § 6 vlád. nar. 335/1922 Sb. príslušný úrad a vyniesol svoje rozhodnutie dľa § 65 stanov mesta K. na základe stavu komisionelne zisteného. Zároveň označil župný úrad toto svoje rozhodnutie súhlasiace s rozhodnutím I. stolice za konečné.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

V prvej rade musel nss postaviť si na isto, či napadnutý výrok županského úradu je výrokom konečným, t. j. výrokom, proti ktorému niet cestou instančnou viacej opravný prostredok prípustný, lebo dľa § 5 zák. o ss môže nss iba výroky konečné úradov administratívnych podrobiť svojej judikujúcej činnosti. V tomto smeru riadil sa nss následovnými úvahami: Úrad notársky mesta K. ako I. inštancia a župan ako II. inštancia rozhodovaly ako stavebné úrady; nasvedčuje tomu, že sa oba úrady výslovne odvolávajú na staveb. štatut mesta K. č. 2847/1885.

Dľa § 67 cit. stav. štatutu končí porad instančný u min. vnútorných záležitostí, takže proti výroku II. stupňovému prípustné je ešte odvolanie k tomuto. Župan však označil výrok svoj za konečný z dôvodu, že výrok jeho súhlasí s výrokom úradu, ktorý rozhodoval v I. stupni, — odvolával sa tedy na ustanovenie § 2 a 3 zák. čl. XX : 1901, dľa ktorých proti konformným výrokom dvoch stolic niet viacej riadneho opravného prostredku. Župan patrne mal na mysli, že ponevác záležitosti stavebné — a o takú preca išlo — dľa zák. čl. XXVI:1896 nepatrily pred správny súd uhorský, že neplatí ohľadne nich predpis § 12 zák. čl. XX. 1901 stanoviaci, že na také záležitosti nevztahuje sa predpis §§ 2 a 3 cit. zák.

Nss v nálezu Boh. 3261 adm. bol vyslovil právny názor, že zákonom o nss ztratily účinnosti predpisy §§ 2 a 3 zák. čl. XX : 1901 vo veciach, ktoré dľa čl. XXVI : 1896 nepatrily v obor pôsobnosti býv. uh. spr. súdu, patria ale v obor pôsobnosti nss-u a ožily v prípadoch tých predpisy o prípustnom instančnom postupe, ktoré platily pred účinnosťou zák. čl. XX : 1901.

Nss na názoru tomto trvá i v danom prípade. V dôsledku tohoto názoru je náhľad žal. úradu, že výrok jeho v stavebných záležitostiach mesta Košice je konečným — mylný, lebo prípustný je proti výroku tomu opravný prostredok k min. vnútra. Keď tedy župan výroku svojmu pripojil poučenie, že výrok jeho je konečný, zbavil stranu možnosti, aby výrok ten napadla opravným prostredkom cestou instančnou.

Nss shladal v tom podstatnú vadu pokračovania a zrušil napadnuté rozhodnutie dľa § 6 zák. o ss. Žal. úrad bude mať povinnosť napadnuté rozhodnutie svoje strane doručiť bez označenia, že je to výrokom konečným.

Č. 3954.

Mimořádná opatření. — Policejní řízení trestní:
I. K praksi vl. nař. č. 141/1919 stran přihlašování zlatých mincí. —
II. Na úmyslnost nebo neúmyslnost pachatele lze jako na otázku vnitřního dění souditi toliko ze vnějších okolností. — III. Stačí k odmítnutí návrhu strany na slyšení svědka již o sobě ta okolnost, že navržený svědek bydlí v cizozemsku?

(Nález ze dne 26. září 1924 č. 16.423).

V ě c: Karel L. ve Vídni proti zemskému finančnímu ředitelství v Praze o přečin dle § 3 a 11 vl. nař. z 19. března 1919 č. 141 Sb. o soupisu zlata.